

pres-klipping • press-clipping

(Osnovano 1952 godine)

NOVINSKA DOKUMENTACIJA

NOVINSKO IZDAVACKO PREDUZEĆE

PRESS PUBLISHING ENTERPRISE

Beograd — Knez Mihajlova 2/IX — Pošt. fah — P. O. Box 95,
Tel. 621-578 — Ziro račun — Current Account: 60801-601-3289

Isečak iz lista

Newspaper cutting

KRAJINA — BIHAC

22. VI. 1973

Aktivnost Regionalnog muzeja u Bihaću

Izložba skulptura 25 jugoslovenskih majstora

Rijetke su izložbe na kojima imamo priliku vidjeti mnogo vrijednih ostvarenja i zastupljen veliki broj jugoslovenskih umjetnika, na jednom mjestu i u isto vrijeme. To zadovoljstvo pružili su nam Regionalni muzej, Opštinska zajednica kulture i Dom JNA u Bihaću, u srećnoj saradnji s Muzejom moderne umjetnosti u Beogradu.

Dvadeset pet vajara izložilo nam je dvadeset pet svojih skulptura. Sve izložene skulpture su već ranije, prilikom ulaganja u studijsku ili izložbenu zbirku Muzeja moderne umjetnosti, dobile svoju recenziju, a samim tim što su postale vlasništvo Muzeja, valorizirana i njihova umjetnička vrijednost. Posebna draž ove izložbe je u tome što su skulpture izrađene u materijalu, a ne u gipsanim odljevima, skicama koje, bez obzira na uspješno patiniranje, djeluju blijeđe i neuvjerljivo izražavaju autorovu zamisao.

Počevši s »Glavom čobanice« (modeliranoj u drvetu) Ksenije Kantoci i završavajući s »Malim kraljem« Afana Hozića, sarajevskog skulptora, izloženi radovi obuhvataju vremensko razdoblje od poč-

etka do sedamdesetih godina ovog vijeka. U tom razdoblju, svaki u svoje vrijeme, jugoslovensku skulpturu su zastupali i zastupaju Jovan Krathovil, Kosta Angeli — Radovani, Branko Ružić, Drago Trašar, Dušan Džamonja, Petar Hadži-Boškov, Oto Logo, Nebojša Mitrić, Olga Jevrić, Vojin Stanić, Olga Jančić, Slavoljub Radojić, Lidiya Mišić, Stojan Batić, Angelina Gatalica, Zoran Petrović, Miša Popović, Ante Gržetić, Milija Nešić i Kolja Milutinović. (Spomenuli smo samo one koji su zastupljeni na ovoj izložbi).

»Djevojka na kocki« Koste Angeli — Radovanija, nastala 1968. godine, jedan je od onih radova koji u sebi nose sugestivnost forme autorove likovne transpozicije. Isturen i udubljeni dijelovi u arhitektonici njezinog habitusa traže brzu reakciju promatračevog oka, bez dužeg i detaljnijeg fiksiranja pojedinih partija. Za one koji poznaju Kostu Angeli Radovanija kao izvornog portretistu (I.L. Ribar, D. Cesarić i dr) ovo je odlična prilika da se upoznaju s njegovim pristupom ženskom aktu.

Branko Ružić je izložio skulpturu »Ptica«, modeliranu u drvetu, 1962. godine. Samo nekoliko malih površina, »Ptica« izvanredno ilustruje Ružićev smisao za plastičnost doživljaja u atmosferi smirenog i prigušenog pokreta, koji ipak ističe unutrašnje vibracije jedne široke razigranosti. Ivan Sabolić, bivši učenik zagrebačke Akademije, na kojoj je sada profesor, radi uglavnom portrete u bronci, figuralne kompozicije i reljefe. Na ovoj izložbi je zastupljen skulpturom »Žena iz Pisarovine«. To je rad koji ostavlja na promatrača dubok utisak o umjetnikovom emotivnom individualizmu, što snažno pulsira u »krvotoku« njegovih skulptura.

Drago Trašar, vajar iz Ljubljane, učesnik ranije bihačke

Kolonije vajara, nije Bišćanima posve nepoznat. Izloženom skulpturom »Bik«, nastalom prije šesnaest godina, pokazao se kao vajar koji u jednoj snažnoj voluminoznoj formi napetih oblika vješto pronalazi onu najpogodniju vezu između pokreta i forme. Jovan Krathovil, Afan Hozić i Oto Logo majstori svog zamata, svaki na svoj način, s mnogo smisla i osjećaja za plastično oblikovanje, realizovali su svo je ideje u svojim standardnim sadržajima i stilističkim formama.

Dušan Džamonja, autor grandioznog monumenta na Kozari, jedne snažne artističke evokacije, predstavljen je na ovoj izložbi skulpturom pod nazivom »Torzo II«. Za razliku od spomenika na Kozari, koji svojim sadržajem i dimenzijama dominira čitavim krajem, »Torzo II« je mala salonska figurina, ali sa nekom posebnom otmjenošću, virtuosnom lakoćom i elegancijom, karakterističnim za Džamonjino stvaralaštvo. U jednoj strogoj formi dovedenoj do kraja, Džamonjina skulptura znači mir, tišinu i spokoj, a gotovo klasično harmonični odnosi na površinama akta žene, neponovljiva su radost za publiku.

I ostale skulpture se skladno uklapaju u zalački odabranu cjelinu, interesantnu kako po svojim stvaralocima, tako i po temama i njihovoj stilskoj i likovnoj transformaciji. Ova izložba bi mogla biti tek jedno kratko poznanstvo s jugoslovenskim majstorima skulpture. Ona bi trebala biti uspješno započeti hod, u boljem, pojedinačnom upoznavanju svakog od izlagača posebno. To je naša želja, ali izložbe bi trebalo prirediti u jednom prikladnijem prostoru, uz prihvatljiviji raspored i uz bolje osvjettljenje, koje skulpturi »u-lijeva život«, a promatraču nuđi potpuniji i dublji doživljaj izloženog eksponata.

Krešimir IZAKOVIĆ